row satisfies ಬಿ. ಅಮೆರಾಧ

యింది. అయినా, పాపాయి భూమిమీాద పడి కళ్లు తెరవగానే కన్నతల్లిని గుర్తు పట్టాడు. అంతే, ఆమె మళ్ళీ కనబడ లేదు. పాపాయికి ఇప్పడు పదోనెల

మేన త్యకి పాపాయి అం టే పంచ్రపాణా లూను. పాపాయిని ముద్దాడి, బొజ్జనిండా పాలుపట్టి, ఉయ్యాలలో వేసి జోగొట్టి ಮೆನ ಕೃಲ್ ಪರಿಕಿ ವ್ಯಾಲಿಂದಿ.

పాపాయికి కలత నిద్దరలో ఎన్నో తియ్యటి కలలు వస్తున్నాయి. భావాలు పై రుగాలిలో వరిచేనులాగ పరిపరి విధాల పరుగులు పెడు**తు**న్నాయి.

× X

ఎవరా గుక్కపట్టి ఏడుస్తున్నది? ఆ పసికూన ఎందుకు అలా ఏడుస్తున్నాడు? అబ్బ! అంతట్లోకే మళ్లీ బోసినవ్వుతో ఏ మిటో వింతగా చూస్తున్నాడు. తేనేకదా కొలనుమధ్య తామరఫువ్వులో పడుకున్నా ననా ? ఆ ఎ(రటి తామరఫువుక్త లన్నింటికీ తను ఒక్కడే అధిపతా ? అసలు ఎవరు తన నిక్కడ వదలి వేసినారు ?

అేరే, పంచరంగులుగా నవ్వుతున్నా డు. ఆ బుల్లిపెదవులు కొత్త గులాబీరేకు లలాగ ఎంత తళతళ మంటున్నా మో! కలువ రేకులవంటి ఆ కనులలో మెరుఫులు

ప్రాపాయికి తల్లి లేదు. పాపాయిగి మ్రస్ట్ వెలుగుతున్నా యే! తామరభువ్వు మొద వించి ఆమె పరలో కానికి వెల్లిపో లూ, చిగురూ తనే కల్పించాడనా? తన చిట్టి చే**తు**లలోటి తామనభువ్వు లో**తు**లు వెతుకుతున్నాడు. లేతపాదాల బొటన ్వేళ్లతో వహి సృష్టిస్తున్నాడు. అతని శంఖం వంటి కంఠంలో సూర్యచండులు ర్థుకాశిస్తున్నారు. తన బొజ్జలో ఎన్ని ఆలో చనలు; ఎందుకో అన్ని ఆలోచనలు; వం చేద్దామని ?

> పసికూన తన (పతిబింబం చూసుకుని కేలకిల నవ్వుతూ ఆడుతున్నాడు: ఏమి విన్యాసాలు! [పక్పతితో కలిసి పంచమ స్వరమెత్తి పాడుతున్నాడు: ఆ గాత్రంలో ఎంత బౌకుమార్యం. ఎన్ని మెలకువలు. ఏమి రాగభావతాళ సమ్మేళనం. చల్లగా పాడుతూ అంతలోనే నిద్రహాయాడు. ని డ్రబ్లా కంటున్న మధుర స్వహ్నలు ఆ మృదువైన ముఖంపై ఎలా (పతిఫలిస్తు ನ್ನಾ ಹಾ.

> అదుగో, వాళ్ల అమ్మలాగవుంది తనని అక్కడనుంచి ఎత్తుకుని తీసుకు వెడుతోం ది. వాళ్ల అమ్మ ఎప్పడూ అతనిదగ్గర ఎం దుకు వుండ**ద**ో? నిజంగా ఆమె అమ్మే నా ? మరి తను తామరఫువ్వులో ఎందు కున్నాడు. అమ్మదగ్గరవుండక ? అమ్మ దగ్గర వుండడమం కే తనకి ఎంత యిష్టం. తనని అమ్మ ఎలా ముద్దులు పెట్టు**కుం**

టోందో! ఎంత తీయ్య సావుంది! ఏమి కేుమిటో మధుర పదార్థాలు తినిపిస్తోంది, తియ్యటి కథలులాగ.

అమ్మ తనని ఉయ్యాలలో పడుకో బెట్టి ఊఫుతోంది. ఆహా, ఎంత హాయిగా పాడుతోంది అమ్మ.

ఆమె గొంతులో సరస్వతి వీణవాయి స్తోంది. తన గొంతులో అమ్మ పాటల రసాన్ని పోసింది: తను పెద్ద అయాక ఎంత బాగా పాడతాడు!

అమ్మ తనని నిద్రపొమ్మంటోంది. తను తీరా నిడ్రపోతే ఒంటరిగా, ఒక్క-జ్ల్లో విడిచి అమ్మ వెళ్లిపోతుం చేమో? తన చిట్టి గుప్పెటలో ఆమె చీరకొంగు గట్టిగా పట్టుకుని పడుకున్నాడు. ఎంతగట్టివాడు.

అమ్మ ఇంత సేవూ ఆడించి ఎందుకు ఇప్పడు తననిచూసి ఏడుస్తోంది? తను చూస్తూ సేనిద్రపోతున్నాడు తనకీ ఏడుపు వస్తోంది. అమ్మ ఇప్పొడెక్కడికి పెళ్లాలి? అమ్మ అస్తమానూ తనదగ్గ రే ఎందుకు వుండదు? అమ్మ ఎంత అందమైనది! ఇన్ని రోజులు ఎక్కడవుందో? అదుగో, తను నిద్రపోయాడవుకుని అమ్మ నెమ్మ దిగా అడుగులు పేర్టూ, పెనక్కి, పెనక్కి తిరిగిచూస్తూ భయంతో, విచారంతో పెడుతోంది.

అమ్మదగ్గరవుండి తను ఎంత పెద్దవా డయాడు! అమ్మ కూడా తనూ పరిగెడు తున్నాడు, కొంగుపట్టుకుని. ఆమెదగ్గర వున్న కాస్సేపటిలో ఎన్నీ విద్యలు వచ్చా యతనికి అమ్మని విడిచిపెట్టకూడదు.

అమ్మ ఎక్కడికో పెద్ద చీకటిలోకి వెళ్లి పోదోంది. తనుకూడా వెళ్లడం ఎలాగు అబ్బ ఎంత చీకటి!

అ**మ్మ** అడుగుల చప్పడు అనుస

రిస్తూ తను క**ళ్లుమూసుకునీ** ఆమె వెనుక పరిగౌడుతున్నాడు.

అరే, అమ్మ అంధకార బంధురమై పోయింది; పెద్ద అఖాతమైన సమ్ముదం లాకి వెళ్లిపోతోంది. తనెలాగ వెళ్లడం? ములిగిపోతే; ఊపిరి సలపదేమా? ఫర వాలేదు తనకి అమ్మ కావాలి: అమ్ము కోనం వెళ్లేవారికి అవరో థాలూ, అపాయా లూ వుండవు కెరటాలమీంద గంతులు పేసుకుంటూ వెడుతున్నాడు.

ఇప్పడ్క పెద్ద ఏడారిలోకి వచ్చారు; అమ్మ ముందు, వెనకాల తను తనుకూడా వస్తూ ఫుండడం అమ్మకి తెలుసునా! అమ్మకీ, తనకీమధ్య ఎంతదూరంవుందో. అమ్మను కలుసుకోవడం ఎలాగ! తను పరిగెత్త లేక పోతున్నాడు. అలసట వస్తోంది.

అమ్మ కీ తనకీమధ్య మళ్లీ ఏదో అంధ కారంలాగ, అఖాతంలాగ వ్యాపించింది. తను ఆకాశంలో మేఘాలతోకలిసి పరి గౌడుతున్నాడు ; ఎగురుతున్నాడు అబ్బ, తనకి దాహం వేస్తోంది అమ్మ తనకేసి తిరిగైనా చూడదేం ?

అమ్మయ్య, వెలుతురు కనిపించింది; ఏమి వెలుగిది! అదుగో అమ్మ! అమ్మతో కూడా ఎవరో వున్నా రే! అమ్మకి తను ఒక్కడేగా, ఇంకా ఎవరున్నారు! తను మేఘాల తెరలలోనుంచి చూస్తున్నాడు. తను సాహసించి రావడం చాలా చిత్రం.

అమ్మతోకూ డావున్న ఆ గడ్డపాయన ఎవరు ? తన కేసి వేలు పెట్టి చూపించి అమ్మ నువీమిటో అడు గుతున్నాడు. అమ్మ వీడు స్తోంది ఎందుకు ? తన కేసి జూలిగా మాస్తోంది. ఆ ఋషీశ్వరుడులాగ, రాశ్ సుడులాగవున్న ఆయన అమ్మ చెయ్యి పట్టుకుని బరబర లాక్కు చేడుతున్నాడు; టుంచే తనకి. తనకు కనపడని అమ్మనీ... 7શ్^డ్డిబ్డి ప

అమ్మ్ కీ, తనకీమధ్య పెద్ద పర్వతం **మేఘా**లమై నుం**చి** అడ్డువచ్చింది. తను కిందకి ఎప్పడు దిగాడు : తనింకా ఆకాశం లోనేవుంటే వాళ్లు ఎక్కడికి వెళ్లేదీ తెల సేదే ఇప్పడు తిరిగి ఆక్కడికి వెళ్లడం నిలాగ క

తనకి ఆకలివేస్తోంది ఈ పళ్లేరాలనిం డా ఈ పళ్లు ఎక్కడిపి? అమ్మ పెట్టి వెళ్లిందేమా! అమ్మని తను ఎందుకు వదిలాడు శ్ర

అబ్బ, తనకి ని(దవస్తోంది. ఎంత అలిసి పోయాడు! నిద్రలో మైరచి నిద్రహాతు న్నాడు. ఎన్నాళ్లు నిద్రపోయాడో.

ఎవర్ తనని మృదువుగా తట్టిలే**పుతు** న్నారు, ఆరో, అమ్మ ! నిద్రలో సాధించి అమ్మని వెతికి తెచ్చుకున్నాడు మునుపటికంటె ఎదిగినట్టున్నాడు

ఏమి బేమిటో ఆప<mark>రూ</mark>పపదార్థాలు తినమని అందిస్తోంది తను ఆమ్మ మెడ్స్ ఫుష్పహా రాలవంటి తన బు ల్లిచేతులను పెన వేశాడు. ఇంక అమ్మని వదరిపెట్టకూడదు. ఆ గడ్డ పాయనని తెల్చుకుంటే తనకి ఎక్కడెలేని కోపమూచన్గోంది తననింక ఎప్పుడూ విడిచి వెళ్లొద్దని అమ్మని బ్రతిమాలుతున్నా డు. పాపం. అమ్మ వెక్కి వెక్కి వడుస్తోంది. అమ్మ తనతో పుండడానికి వీలు లేదట. ఆమె తనదగ్గర భుండడానికి ఆ గడ్డపా యన ఒప్పకోడుట. తనని రెండుస్తార్లే చూడడానికి అనుమతిచ్చాడట. ఆమెకు తనమాద (పేమ ఎక్కువై పోతుందని ఆయనకి భయంట అమ్మని దేవతలాగ

తను పోగొట్టుకున్న అమ్మని—కనపడక కనపడక ఇన్నాళ్లకి ఎలాగో కనపడితే ఇప్పు డామెను విడచిపెట్టడం ఎలాగ?

అమ్మ నెమ్మదిగా తనని జోకొడు తోంది. తప్పదు అమ్మ వెళ్లిపోవాలి. అమ్మ ఇంక రాదు. తనని కడసారిచూసి వస్తానని ఆ గడ్డపాయన దగ్గర సెలవు పుచ్చుకుని వచ్చింది, అమ్మ.

తనను జోకొడు**తు**న్న అమ్మ కంటినీరు జీవనదులై ఎలా ప్రవహిస్తోందో! అమ్మ చేతులు మంచులాగ చల్లగా వున్నాయి.

అబ్బ,తనకి మ.ల్లీనిడ్రవచ్చేస్తోంది. అమ్మ గొంతులో పాటలు పల్లవిస్తున్నాయి. అమ్మ ముఖం పైమాత్రం మబ్బులు ప**ి** 7 వుతున్నాయి. అన్నీ ఏమిటో మసక మసక గా కనిపిస్తున్నాయి. తను మైమరిచి న్మిదపోయాడు.

ఎంతనేపో ఆ నిడ్ర ! మెలుకువ వస్తోంది. తియ్యనిమాటలు చెపుతూ అమ్మవది? తామరపువ్వాగా మారిపో యిందా ? ఈ కొలను అమ్మ్ కన్నీ రోనా ? ్ పాపాయి కళ్లువిప్పాడు; కలకరిగి పో యింది. నలువైపులా ఆశ్చర్యంతో **లే**8 పారచూ శాడు. తను పడుకున్న ఊయాల తామరఫువ్వు అయిపోంది. చిత్రంగా, ఇంక కనబడదనుకున్న అన తల్లిని కనుక్కున్నా డు మాతృగర్భంలో నవమాసాలలో మత్స్యం మొదలు మానవుడివరకూ తను ధరించిన అవతారాలను ఓకసారి మననం చేసుకున్నాడు.

పాపాయికి ఏడవాలని బుద్ధిళ్ళట్టింది; వడిచాడు. పాపాయిమీాద పంచ్రపాణాలు పెట్టుకున్న మేనత్తవచ్చి పాపాయిని జో తామరఫువ్వులు పెట్టి పూజించాలని వుం కొట్టి, నిడ్రపుచ్చి మళ్లీ లోపరికి వెళ్లింది. Source: Press Academy Website, Telugu Swatantra Magazine, August 1948

Disclaimer: This **SELECTIVE** topic/article/write-up of B Anuradha gaaru is nostalgic. It has been posted here to increase the availability of some rare, forgotten and precious material for appreciation by a wider audience.

No intention what so ever of copy right violation is involved.

Request for removal of any copyrighted material, by the owner, will be promptly complied with due apologies.

Maganti Vamsi Mohan http://www.maganti.org/